

Christinehamn,
tryckt hos P. E. Norman, 1854.

17. Han fagde hene, hvenem hon var?
 Han i sin öfunda fide, Han en gammal
 16. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 15. Der kom en främling gäendes, så
 för i ungdomens färd; och vill gä.
 14. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 13. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 12. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 11. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 10. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 9. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 8. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,

Den Första:

Den gamla Knekten.

Det var i Saimen på en S, Dit sällan
 någon länder, Förutan mäsar ur den sjö Som
 stormar vid dess stränder.

2. Der fann jag gömd en gammal man
 Från en värld, hvars dårar Besporta dygd
 som ej är grann, Och le vid uslas tårar.

3. Han gick der, suckande och stum, På
 mörka ödeställen: Der wåg på wåg med dån
 och stum Sig tumlade mot hällen.

4. Det syntes på hans wifna kind En
 banad wåg för tåren; Och kulen slägrade en
 wind De glesa silfwerhåren.

5. O kom, min Selma! sjung med mig
 Hans sorgeliga öde: Och skönt, ditt öga suckte
 sig! Och ömt, ditt hjerta blöde!

6. "Jag war," han sade, "i min tid Sol-
 dat med mod i barmen: Jag kom från Bal-
 tiala strid Med denna lama armen.

7. Jag fick en stjerna på mitt bröst:
 Men usel är den ära, Att suck och glömd i
 livets höst Med svält en stjerna bära.

7. Han fagde hene, hvenem hon var?
 Han i sin öfunda fide, Han en gammal
 6. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 5. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 4. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 3. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 2. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 1. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,

7. Han fagde hene, hvenem hon var?
 Han i sin öfunda fide, Han en gammal
 6. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 5. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 4. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 3. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 2. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 1. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,

7. Han fagde hene, hvenem hon var?
 Han i sin öfunda fide, Han en gammal
 6. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 5. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 4. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 3. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 2. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 1. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,

7. Han fagde hene, hvenem hon var?
 Han i sin öfunda fide, Han en gammal
 6. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 5. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 4. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 3. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 2. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 1. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,

7. Han fagde hene, hvenem hon var?
 Han i sin öfunda fide, Han en gammal
 6. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 5. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 4. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 3. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 2. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 1. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,

7. Han fagde hene, hvenem hon var?
 Han i sin öfunda fide, Han en gammal
 6. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 5. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 4. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 3. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 2. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 1. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,

7. Han fagde hene, hvenem hon var?
 Han i sin öfunda fide, Han en gammal
 6. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 5. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 4. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 3. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 2. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,
 1. Han blef så blyg; och vill gä.
 Han hene tog vid handen; och bad så om,

den af löften, just som på en ed, Och såg hwar-
 ken list eller fara."

8. Och morgonen kom; och den unge
 förswann, Och snart hördes smattrande dunder.
 Den gamle af glädje och hänryckning brann,
 Från fjellryggens höjd såg helt tydligt nu han
 En strid som begyntes derunder.

9. Som lejon mot lejon man röt och
 man drog: "De blå" — sade gubben — "bli
 barska." Och just som de segrade — just som
 man slog Triumf-marsch — den åldrige leen-
 de dog, Hans kropp låg som bortfaldnad aska.

Den Tredje:

Kärleks-Bisa.

Mig lyfter till att sjunga, en wisa, som är
 ny, Hur gossarna de söka sig långt bort i by,
 Till dess att de finna sin gelike.

2. Det är den största fröjden, som här
 i världen är, Att finna en wän som man
 kan riktigt hålla kär: Det är det största nö-
 je här på jorden.

3. Jag hafwer sökt en wän, som jag
 har förtroende till, Om den mig icke swika
 eller bedraga will, Ty jag har ingen rikedom
 att bjuda.

4. Men more jag riker, så trodde jag